

Han och Alexandra och Jag

Vers

Am
Ditt bord är täckt av aska och fyllt av tömda glas
F E7
och en och annan flaska vittnar; här har vart kalas.
Am
Det är en utslocknad natt, en efterfest på tu man hand.
F E7
Vi delar en och annan slatt. Det blir så här ibland.
Am
För här bor du Alexandra men här bor också den
F E7
du lovat; han och inga andra och den mannen är min vän.
Am F
Han däckta för en timme sen. Han orka' inte ända hit.
G E7
Han lämna mig sin trogne vän med sin flickvän och tillit.
Am F
Det borde vara lugnt. Borde inte va nå:n fara
G E7
Han förtjänar att sova tryggt och tungt. Så här brukar det vara.
Am F
Men jag ser att nånting händer, att nå:t förbjudet sker.
G E7
Det syns när ciggen tänder och särskilt när du ler.

Stick

Am F
Här tänder du din blick och dina händer börjar vandra.
Am F E7
Här sover han i rummet nästintill.
Am F
Det började så fort han gick. Vad vill du Alexandra?
Am F E7
Jag frågar dig; vad är det du vill?

Ref

Am F
Vill du fly med mig Alexandra?
Dm E7
Allt du har kan va' borta i ett andetag.
Am FAm (B) C
Om du flyr Alexandra.
G Em Am E7

Förvandlar ”ni” till ”du och jag”.

Jag fryser där jag sitter, jag är stel av iskall svett.
Du svarar med ett fnitter vid mitt; det här är inte rätt.
Du säger inget, inte ett ord men dina nakna tår.
De smyger fram under erat bord och mina vader når.
I fönstret brinner månen vit, likt dig tränger sig på.
Min mun viskar: ”Kom hit, kom hit!” men samvetet skriker gå.

Du får inte! Sitt kvar! Sitt kvar! Sitt kvar där på din stol!
Jag blundar när jag hör du drar blixtlåset på din läder kjol.
Rummets cirklar rubbas. Jag hör dina andetag.
Tankens skärpa trubbas. Jag är törstig, jag är svag.
Du tvingar mig från allt förnuft ett omöjligt dilemma.
Din doft förbränner rummets luft och köttet får bestämma.

Så står du plötsligt naken där min hals vägrar att skrika.
Ordet ”nej” sitter fast i mina lungor.
Du är så ljuvligt vit och svart och skär. Jag faller jag ger vika.
Månen skrattar och nu dansar våra tungor.

Och du flyr Alexandra.
Allt du har förbränns i ett andetag.
När du flyr Alexandra.
Förvandlar ”ni” till ”du och jag”.

Vi måste åter vakna och det blir i erat kök.
Där vi ligger bleka, nakna. Och hostar efter rök.
Våra blickar flyr varandra. Det är skuld och det är kallt.
Det är över, Alexandra. That’s it! Det här var allt.
Han sover ännu stilla ännu vet han ingenting.
Luften smakar illa och tanken går i ring.

Det känns som jag vill gråta. Gråta eller spy.
Han kommer aldrig att förlåta och nu hör jag dagen gry.
Så jag griper mina kläder ute börjar solen lysa
men jag ber om dåligt väder för idag så vill jag frysa.
Idag så vill jag lida. Straffas inhumant.
Du ligger vid hans sida och känner likadant.

Jag skakar och du gråter. Han vaknar i din famn.
Vad flydde vi ifrån när vi flydde till varann?
Jag kommer aldrig åter nämn aldrig mer mitt namn.
Säg bara att vi flydde ifrån mera än vi vann!

Från mera än vi vann...